RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 91.612 van 13 december 2000
in de zaak A. 90.232/X-9432.

In zake : 1. Robert DECLOEDT,
2. Anita VAN LANDSCHOOT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. MERTENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Bagattenstraat 124

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5,
2. de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomende partijen :

1. Tom SWAANS,
2. Lieve VAN DE ROSTYNE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te 9940 EVERGEM,
Schoonstraat 64.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Robert DECLOEDT en Anita VAN LANDSCHOOT op 15 maart 2000 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

"1. het Ministerieel Besluit van de Vlaamse Minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media van 24 januari 2000, waarbij het beroep door de Gemachtigde Ambtenaar op 28 mei 1999 ingesteld tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen van 22 april 1999, werd verworpen en waardoor de voornoemde beslissing van 22 april 1999 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen, houdende toekenning van een bouwvergunning aan advocaat Astère PATYN

namens de heer Tom SWAANS en zijn echtgenote mevrouw Lieve VAN DE ROSTYNE voor het verbouwen van een woonhuis met garage te 9910 Knesselare, Pietendries 11, haar rechtskracht herneemt;

2. het Besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen van 22 april 1999 waarbij het beroep door advocaat Astère PATYN namens de heer Tom SWAANS en zijn echtgenote mevrouw Lieve VAN DE ROSTYNE voornoemd, ingesteld op 8 februari 1999 tegen de beslissing van 4 januari 1999 van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Knesselare (Oost-Vlaanderen) tot weigering van de vergunning voor het verbouwen van een woonhuis met garage aan de Pietendries 11 te Knesselare, ingewilligd wordt en de bouwvergunning wordt verleend volgens het ingediend plan";

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. PEELEMANS die, loco Advocaat J. MERTENS verschijnt voor verzoekers, van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat A. PATYN, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Tom SWAANS en Lieve VAN DE ROSTYNE met een verzoekschrift van 31 maart 2000 hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partijen en de tussenkomende partijen opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat naar luid van artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat die bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en

algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren die erop wijzen dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan ondergaan; dat het voor de Raad van State immers mogelijk moet zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is; dat het voor de verwerende partij tevens mogelijk moet zijn zich tegen de door verzoeker aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen;

Overwegende dat verzoekers in hun vordering tot schorsing met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoeren dat de door het bestreden besluit vergunde woning met een plat dak op de volledige aanbouw (in de plaats komend van een oude landelijke hoeve met zadeldak) hun direct uitzicht schendt, en bovendien, gelet op de ligging in lanschappelijk waardevol agrarisch gebied, een groot esthetisch en moreel nadeel veroorzaakt dat gedurende vele jaren zal worden geleden, dat door de vergunde werken een als landschappelijk waardevol aangemerkt landschap gelegen rond een als monument geklasseerde houten windmolen wordt geschonden, wat voor de buurtbewoners, de voorbijgangers en de hele gemeenschap een onherstelbaar nadeel meebrengt en dat het de bedoeling van de aanvragers is om via de bestreden vergunning een vergunning te verkrijgen voor de volledige herbouw;

Overwegende dat in zoverre verzoekers, enerzijds, de schending van hun direct uitzicht, en anderzijds, een groot esthetisch en moreel nadeel opwerpen, zij zich beperken tot algemene beweringen die niet worden gestaafd met concrete gegevens of overtuigende argumenten; dat de bewering dat een als landschappelijk waardevol aangemerkt landschap gelegen rond een als monument geklasseerde houten windmolen wordt geschonden, wat voor de buurtbewoners, de voorbijgangers en de hele gemeenschap een onherstelbaar nadeel meebrengt, evenmin

naar behoren wordt gestaafd; dat de opwerping ter terechtzitting dat het nadeel blijkt uit het administratief dossier dat de verwerende partijen hebben neergelegd, met name uit de foto's gevoegd bij de bouwaanvraag, niet dienend is; dat het nadeel alleen kan worden beoordeeld aan de hand van de stukken bij het verzoekschrift, minstens in dit verzoekschrift moet worden verwezen naar de stukken waarop de Raad van State en de partijen terzake vermogen acht te slaan; dat dit terzake niet het geval is;

Overwegende dat tenslotte niet valt in te zien hoe met het argument dat het de bedoeling van de aanvragers is om via de bestreden vergunning een vergunning te verkrijgen voor de volledige herbouw van een ernstig nadeel sprake kan zijn;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Tom SWAANS en Lieve VAN DE ROSTYNE in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien december tweeduizend, door :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**